Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

Isprăvile lui Păcală

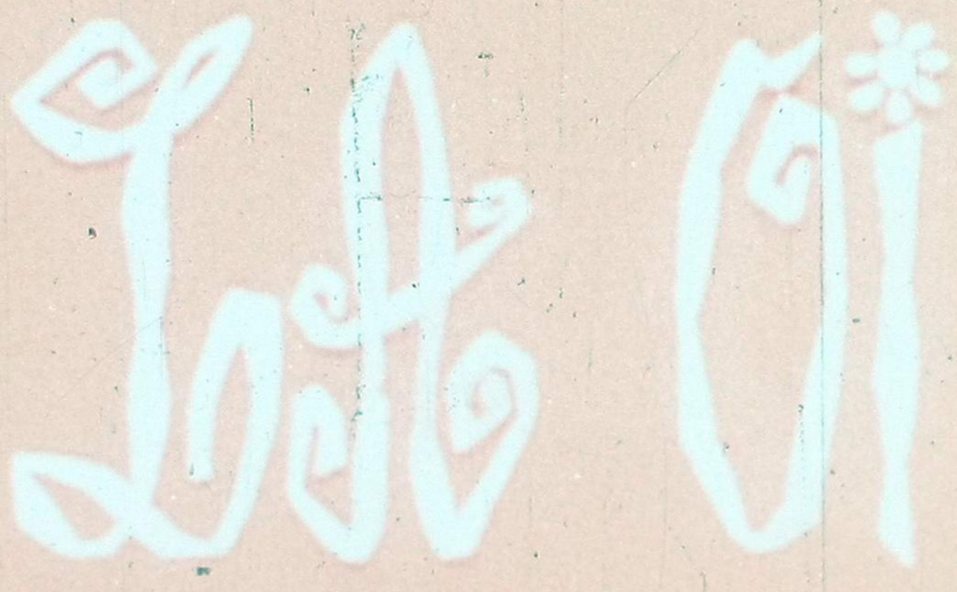

ecranizare după povestea cu
același titlu de

P. DULFU

Isprăvile lui Păcală

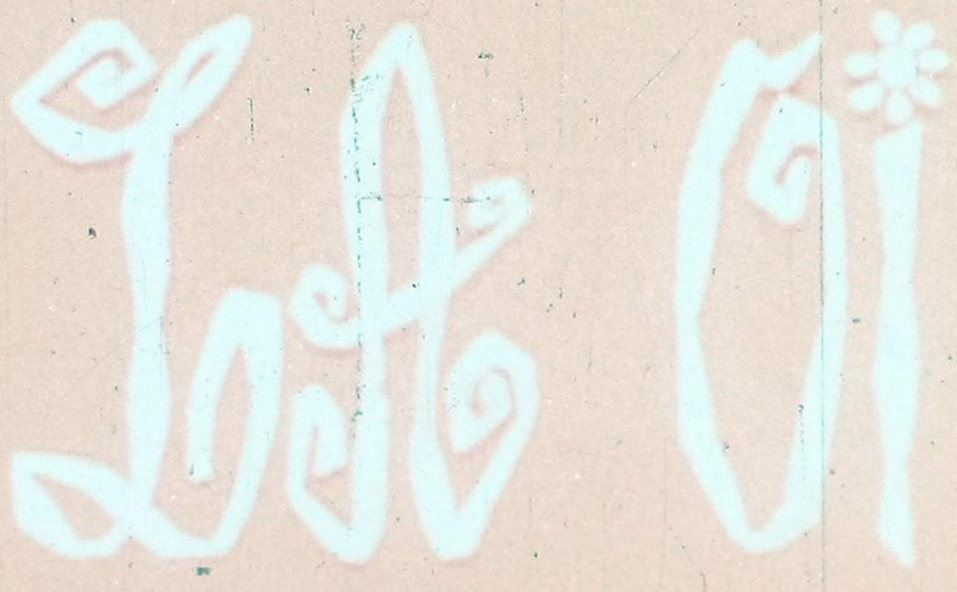

ecranizare după povestea cu
același titlu de

P. DULFU

scenariu: L U C I A
D R U Ț U

desene: EUGENIA BOROGHINÅ

scenariu: L U C I A
D R U Ț U

desene: EUGENIA BOROGHINÅ

Popa... chip ursuz, intunecat–
De pe scaun din cerdacu-i, în picioare s-a sculat:
— Bun sosit, măi băietane! Ce vînt te-a adus la noi?

Popa... chip ursuz, intunecat–
De pe scaun din cerdacu-i, în picioare s-a sculat:
— Bun sosit, măi băietane! Ce vînt te-a adus la noi?

— Păi... argat aș vrea să intru, sau... cioban de vrei la oi. Nu-ți cer, taică, nici o plată! Las la buna-ți chibzuială: Cît îi vrea să-mi dai.

— Păi... argat aș vrea să intru, sau... cioban de vrei la oi. Nu-ți cer, taică, nici o plată! Las la buna-ți chibzuială: Cît îi vrea să-mi dai.

—Prea bine. Fie!... Însă... c-o-nvoială:
Tu pe mine vreodată dacă te vei minia,
Să-ți jupoi cu cosorelul de pe spate o curea.

—Prea bine. Fie!... Însă... c-o-nvoială:
Tu pe mine vreodată dacă te vei minia,
Să-ți jupoi cu cosorelul de pe spate o curea.

Dimpotrivă, eu pe tine de m-oi supăra, să ai
Drept şi tu de pe spinare o curea atunci să-mi tai.

Dimpotrivă, eu pe tine de m-oi supăra, să ai
Drept şi tu de pe spinare o curea atunci să-mi tai.

Popa... chip ursuz, intunecat–
De pe scaun din cerdacu-i, in picioare s-a sculat:
— Bun sosit, măi băietane! Ce vint te-a adus la noi?

Popa... chip ursuz, intunecat–
De pe scaun din cerdacu-i, in picioare s-a sculat:
— Bun sosit, măi băietane! Ce vint te-a adus la noi?

— Păi... argat aș vrea să intru, sau... cioban de vrei la oi. Nu-ți cer, taică, nici o plată! Las la buna-ți chibzuială: Cît îi vrea să-mi dai.

— Păi... argat aș vrea să intru, sau... cioban de vrei la oi. Nu-ți cer, taică, nici o plată! Las la buna-ți chibzuială: Cît îi vrea să-mi dai.

—Prea bine. Fie!... Însă... c-o-nvoială:
Tu pe mine vreodată dacă te vei minia,
Să-ți jupoi cu cosorelul de pe spate o curea.

—Prea bine. Fie!... Însă... c-o-nvoială:
Tu pe mine vreodată dacă te vei minia,
Să-ți jupoi cu cosorelul de pe spate o curea.

Dimpotrivă, eu pe tine de m-oi supăra, să ai
Drept şi tu de pe spinare o curea atunci să-mi tai.

Dimpotrivă, eu pe tine de m-oi supăra, să ai
Drept şi tu de pe spinare o curea atunci să-mi tai.

Păcală, în șerpar hîrtia-ndească,
Iar în gîndu-i, vesel: „Stai, părinte preacinstit!
Nu-ți găsiseși pîn'azi omul; dar acum... ți l-ai găsit!“

Păcală, în șerpar hîrtia-ndească,
Iar în gîndu-i, vesel: „Stai, părinte preacinstit!
Nu-ți găsiseși pîn'azi omul; dar acum... ți l-ai găsit!“

Popa și-a ținut cuvintul. Pe Păcală l-a trimis,
Chiar în dimineața-aceea, să păzească oi la șes.

Popa și-a ținut cuvintul. Pe Păcală l-a trimis,
Chiar în dimineața-aceea, să păzească oi la șes.

El s-a dus... Şi stind cu turma colo-n cimp la păşunat,
Fluierul deodată-şi scoate, se apucă de cintat.

El s-a dus... Şi stind cu turma colo-n cimp la păşunat,
Fluierul deodată-şi scoate, se apucă de cintat.

Iară oile voioase, — dă-i incolo... dă-i incoace...
Cum îi auziră cîntul, toate prinseră să joace...

Iară oile voioase, — dă-i incolo... dă-i incoace...
Cum îi auziră cîntul, toate prinseră să joace...

Cînd văzu așa Păcală: — He-ha! zice, bine-mi pare...
S-a mai pomenit pe lume fluier ca acesta oare?...
Nu l-aș da pe-o țară-întreagă!... Ăsta-i fluier fermecat...

Cînd văzu așa Păcală: — He-ha! zice, bine-mi pare...
S-a mai pomenit pe lume fluier ca acesta oare?...
Nu l-aș da pe-o țară-întreagă!... Ăsta-i fluier fermecat...

Dă-i mereu apoi-nainte!... Cîntă!... Cîntă pînă-n seară!...
Iară oile, 'mprejuru-i, ca nebune... tot jucară!

Dă-i mereu apoi-nainte!... Cîntă!... Cîntă pînă-n seară!...
Iară oile, 'mprejuru-i, ca nebune... tot jucară!

Domnul zilei, mindrul soare, după-un deal cind scăpătase,
Hai cu turma-i și Păcală, pe-ndelete, către casă.

Domnul zilei, mindrul soare, după-un deal cind scăpătase,
Hai cu turma-i și Păcală, pe-ndelete, către casă.

Popa le-aștepta-n portiță... — Vai de mine, măi argate!
Ce-i cu oile aceste, sînt bolnave?
— Aș stăpîne, nu-s bolnave... Sînt trudite.

Popa le-aștepta-n portiță... — Vai de mine, măi argate!
Ce-i cu oile aceste, sînt bolnave?
— Aș stăpîne, nu-s bolnave... Sînt trudite.

— Ce spui! la să văd, mănîncă? Dă-le-un braţ de fîn, băiete!
— Să le dau!... grăi Păcală. Şi din şură fîn le dete.

— Ce spui! la să văd, mănîncă? Dă-le-un braţ de fîn, băiete!
— Să le dau!... grăi Păcală. Şi din şură fîn le dete.

Ele cum zăriră finul, prinser-a-mbuca de foc...
Popa... a intrat in casă. Inima-i veni la loc...
— N-au nimic ! zicea-ntru sine.

Ele cum zăriră finul, prinser-a-mbuca de foc...
Popa... a intrat in casă. Inima-i veni la loc...
— N-au nimic ! zicea-ntru sine.

Cum le-o fi păzind el oare?... D-azi-nainte-o să-l pindesc.
Şi a doua zi, cînd sluga spre izlaz mergea cu turma,
Hai, sculîndu-se şi popa, îi luă de-aproape urma...

Cum le-o fi păzind el oare?... D-azi-nainte-o să-l pindesc.
Şi a doua zi, cînd sluga spre izlaz mergea cu turma,
Hai, sculîndu-se şi popa, îi luă de-aproape urma...

Iar pe cimp colo, alături, între niște spini... se-oprește...
„Iac-așa!... Să nu mă simtă !”

Iar pe cimp colo, alături, între niște spini... se-oprește...
„Iac-așa!... Să nu mă simtă !”

Aș!... Păcală, mi-l zărește,
Duce fluierul la gură... se așterne pe cintat...
Oile, pe joc iar, toate!... Popa... a rămas holbat.

Aș!... Păcală, mi-l zărește,
Duce fluierul la gură... se așterne pe cintat...
Oile, pe joc iar, toate!... Popa... a rămas holbat.

Numai ce se pomeneşte, hop, şi el în sus că sare.

Numai ce se pomeneşte, hop, şi el în sus că sare.

Şi sărea, măi nene, popa, şi juca-ntre spini, săracul,
Făr' să vreie,hopa-tropa, de credeai că-l poartă dracul.

Şi sărea, măi nene, popa, şi juca-ntre spini, săracul,
Făr' să vreie,hopa-tropa, de credeai că-l poartă dracul.

Iar cu fluieru-i, argatul face cîtiva pași-nainte...
Se așează-n fața popii... Și să vezi joc pe părinte!...

Iar cu fluieru-i, argatul face cîtiva pași-nainte...
Se așează-n fața popii... Și să vezi joc pe părinte!...

Şi să fi văzut în ochii lui Păcală bucurie,
Cînd în spini vedea cum popa: haina, barba şi-o sfîşie!...

Şi să fi văzut în ochii lui Păcală bucurie,
Cînd în spini vedea cum popa: haina, barba şi-o sfîşie!...

— Stai, băiete, nu cînta!
Ce vrei!... Să tot joc acilea, pînă sufletul mi-oi da?

— Stai, băiete, nu cînta!
Ce vrei!... Să tot joc acilea, pînă sufletul mi-oi da?

Cind sosește-acasă popa, zgîriat și zdrențuit,
Preoteasa-și face cruce:—Vai, părinte!... Ce-ai pățit...?

Cind sosește-acasă popa, zgîriat și zdrențuit,
Preoteasa-și face cruce:—Vai, părinte!... Ce-ai pățit...?

— Ce-am văzut eu, dragă, nimeni n-a văzut pe-acest pămint!
Şi păţania de astăzi, n-am s-o uit nici în mormint!

— Ce-am văzut eu, dragă, nimeni n-a văzut pe-acest pămint!
Şi păţania de astăzi, n-am s-o uit nici în mormint!

Şi-ncepu să-i spună toate: cum argatul a cintat;
Cum, cind oile-auziră, se porniră pe jucat...
— Ba nici eu, cit sint de popă, n-a fost chip să stau pe loc.

Şi-ncepu să-i spună toate: cum argatul a cintat;
Cum, cind oile-auziră, se porniră pe jucat...
— Ba nici eu, cit sint de popă, n-a fost chip să stau pe loc.

— Ia taci! zise preoteasa. Mie-mi spui aşa poveşti?

— Ia taci! zise preoteasa. Mie-mi spui aşa poveşti?

— Cum, femeie, nu mă crezi?
Bine, lasă pin-diseară, cind s-o-ntoarce; şi-ai să vezi!
— Nu cred, nu... orice mi – ai spune!...

— Cum, femeie, nu mă crezi?
Bine, lasă pin-diseară, cind s-o-ntoarce; şi-ai să vezi!
— Nu cred, nu... orice mi – ai spune!...

Scăpătase mîndrul soare,
Preoteasa-n podul casei, căuta niște fuioare.

Scăpătase mîndrul soare,
Preoteasa-n podul casei, căuta niște fuioare.

Pîn'să le adune toate, să le facă legătură,
Numai iacă și Păcală, hop! cu turma-n bătătură.

Pîn'să le adune toate, să le facă legătură,
Numai iacă și Păcală, hop! cu turma-n bătătură.

Popa l-a chemat năuntru: — Ia stai... și mai zi colea...
Vrea și dumneaei s-audă...
— Cine?
— Preoteasa mea...

Popa l-a chemat năuntru: — Ia stai... și mai zi colea...
Vrea și dumneaei s-audă...
— Cine?
— Preoteasa mea...

Popii, ca să nu mai joace, ştiţi ce-i dete-n gînd să facă?
De picioare două pietre, cît bostanul, îşi legase.

Popii, ca să nu mai joace, ştiţi ce-i dete-n gînd să facă?
De picioare două pietre, cît bostanul, îşi legase.

Și cînd începu flăcăul a cînta, colea, de joc,
O chindie, o bătută, dintre cele mai cu foc:

Și cînd începu flăcăul a cînta, colea, de joc,
O chindie, o bătută, dintre cele mai cu foc:

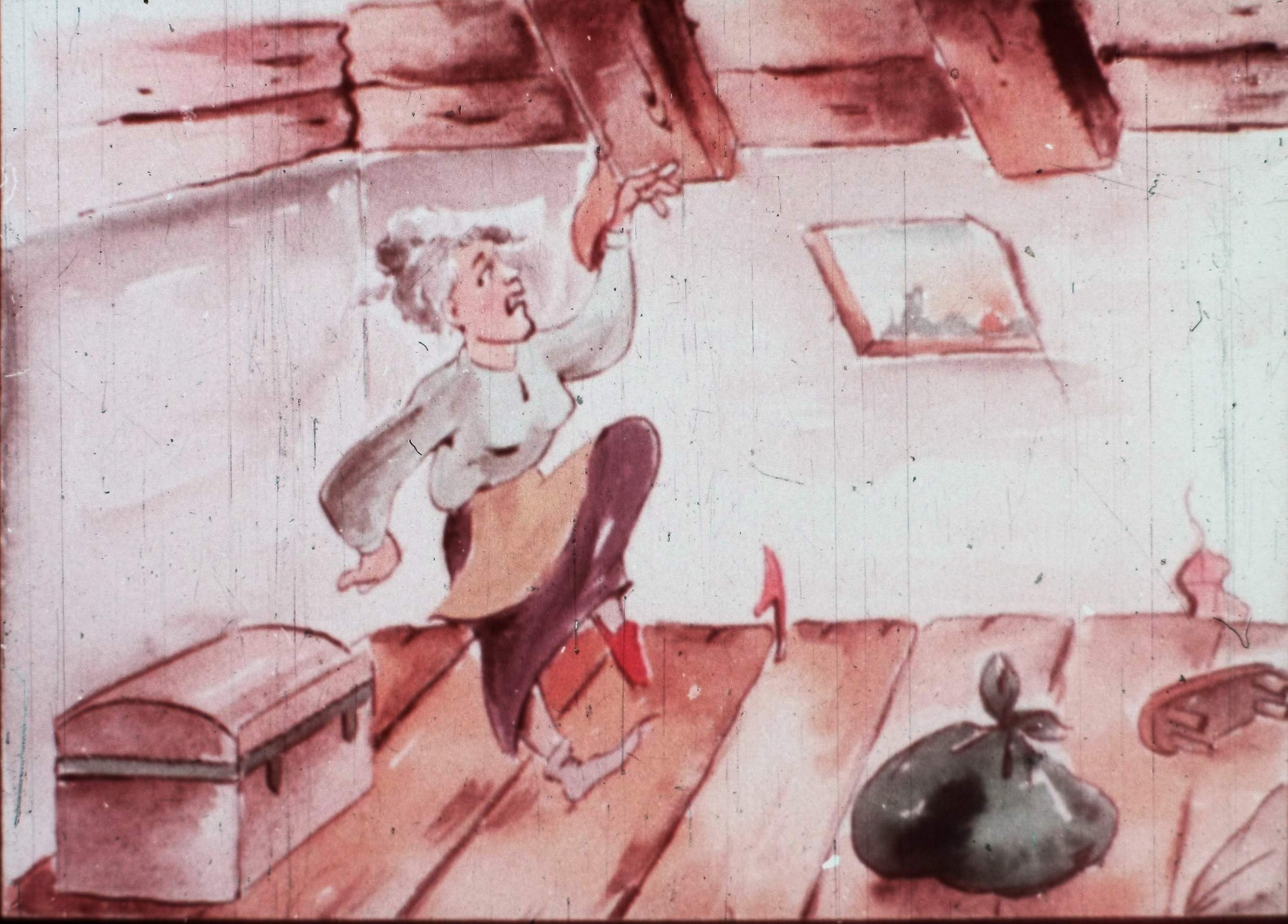

Preoteasa, de fuioare să-şi mai vadă, se putea?...
Aş!... sub ale ei călcîie, podul casei duduia.

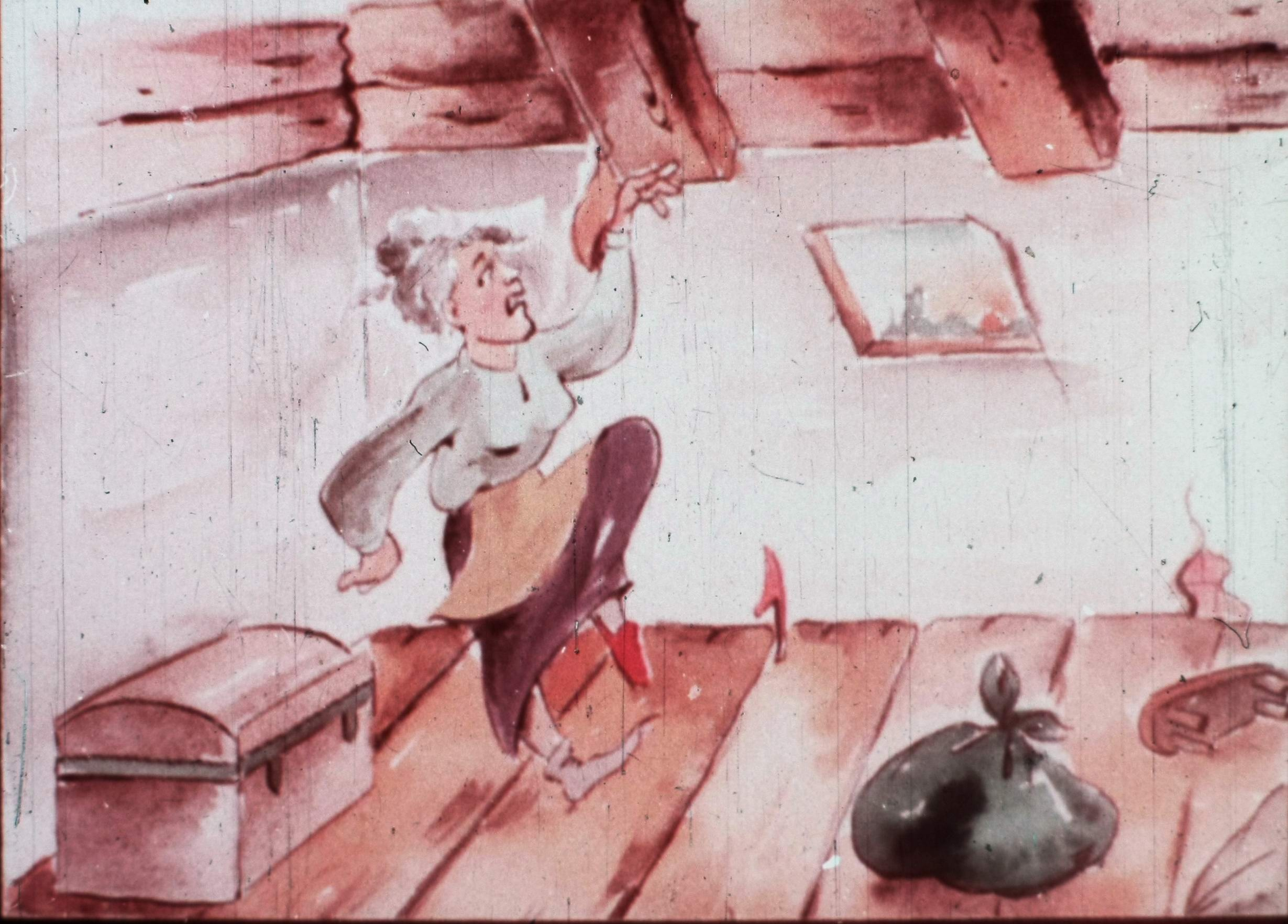

Preoteasa, de fuioare să-şi mai vadă, se putea?...
Aş!... sub ale ei călcîie, podul casei duduia.

Pînă... ce să vezi?... buimacă, tot jucînd cu-nfierbintare,
Buf! căzu din pod în tindă... și-a rămas făr' de suflare...

Pînă... ce să vezi?... buimacă, tot jucînd cu-nfierbintare,
Buf! căzu din pod în tindă... și-a rămas făr' de suflare...

— Vai, vai!... Ce-mi făcuși, argate?
Popa, tremurînd de-amar,... nu-și găsea astimpărare...
Îi venea să-și smulgă barba, pletele de supărare.

— Vai, vai!... Ce-mi făcuși, argate?
Popa, tremurînd de-amar,... nu-și găsea astimpărare...
Îi venea să-și smulgă barba, pletele de supărare.

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT